

DIHAM

STOMFF ANDREI AUREL

DIHAM

Când soarele coboară la Diham,
Pe creste e o aură de foc.
Acolo, timpul nostru stă în loc,
De-acolo amintiri încă mai am!

Iubiri nebune, verdele de cetini,
Poteci pe care le-am bătut cândva
Se pierd în nori și merg la câte-o stea
Unde-au urcat atâția dintre prieteni!

Vor fi mereu aceiași oameni buni
Cei ce iubesc Dihamul pe-nserat.
Când mergi pe munți trăiești cu-adevărat,
Trăiești intens în proprii dimensiuni.

E șirul tot mai mic dar încă este
Format din noi, din cei de altadat'.
Cumva, aceiași vrajă ne-a legat.
A fost frumos să scriem o poveste!

Frumoșii mei cu viețile în spate
Așteaptă munții să vă simtă pasul,
Așteaptă codrii să v-audă glasul,
Dihamul vă așteaptă pe-nserate.

Am scris povești dar sunt adevărate.